

В. Драгановъ (з): Изглежда, че вие обичате само тъмнината.

Отъ земеделцитѣ: Какъ не се червите, какъ не ви е срамъ!

М. Станевъ (к): Азъ ще ви кажа, че вие трѣбва да се срамувате. (Възражение отъ земеделцитѣ).

Прѣдседателътъ: (Звъни) Моля ви се, г-да!

М. Станевъ (к): Азъ ви казахъ, г. г. Народни Прѣдставители, че ние противъ талантитѣ, способноститѣ нѣмаме нищо. За насъ е важенъ въпросътъ — и той е важенъ за нѣлия български народъ — на кого служи изкуството въ сѣврѣмнената държава?

Г. Сокуровъ (з): На българския народъ.

М. Станевъ (к): Безспорно е едно, че изкуството въ различнитѣ негови разклонения не служи на българския народъ.

Ю. Вълковъ (з): А служи на буржоазията!

М. Станевъ (к): А че това е така, достатъчно е вие да се вгледате въ живота. Нима широкитѣ трудящи се маси, нима пролетариятѣтъ, който живѣе въ затѣнтенитѣ краища на различнитѣ градове и тукъ въ София, може да се ползува отъ изкуството въ сѣврѣмненото общество? Нима театритѣ, които ги имаме, сѣ достояние на бѣдняцитѣ, на работническата класа, която днесъ тѣне въ мизерия?

Х. Пенчевъ (з): Ако бѣше въпросъ за крѣчмитѣ и комарджийницитѣ, щѣхте да ги защищавате. Вашитѣ тамъ отиватъ.

М. Станевъ (к): ... Въ този моментъ, когато за работническата класа, за малоимотнитѣ и бѣдни селски и градски маси сѣществува единъ въпросъ, който е въпросъ за животъ или за смъртъ — въпросътъ за хлѣба, въпросътъ за дневното сѣществуване — мжчно ще можете да убѣдите нѣкого, че изкуството е достѣпно за тѣзи именно широки и народни маси. Колкото и да се мжчите да казвате това, вие не можете да го сторите и да го докажете. Затуй, защото и срѣдата, изъ която вие излизате, голѣмитѣ селски маси, които тѣнатъ въ невѣсжство, които тѣнатъ въ нѣмотия ...

С. Георгиевъ (з): Вие нали ги просвѣтлявате?

М. Станевъ (к): ... които живѣятъ въ единъ непрогледенъ мракъ, тѣзи маси не могатъ да се насладятъ отъ